

Iedereen aan boord! in 650 woorden

'Hoping and praying should never be confused with acting' (vrij naar Charlie Brown)

Twaalf adviezen wanneer participatie niet vanzelf spreekt

- Dus niet voor "95%" van de burgers, patiënten, leerlingen, cliënten, enzovoorts, die heel goed in staat zijn de eigen weg te vinden en te bewandelen
- Wel voor diegenen waarvan u wakker kunt liggen
- Want 's nachts stormt het in uw hoofd: Wat heeft deze burger, patiënt, cliënt, leerling, of...nodig?

1. Focus op kantelsituaties

In de dagelijkse praktijk missen we vaak vroegtijdige signalen van afnemende eigen kracht en verminderende participatie. Hierdoor komen oplossingen niet of (veel) te laat tot stand. Wat helpt is om regelmatig vast te stellen wie zich in kantelsituaties bevinden. Dat zijn situaties van het kaliber 'er op of er onder' voor betrokkenen. Zoals een leerling die bij de start van een schooljaar langdurig afwezig is wegens ziekte, diegenen die getroffen worden door een bedrijfssluiting, jeugdigen die vlak voor hun examen in een gesloten inrichting worden geplaatst, of deze patiënt die tijdens het bezoek geen bezoek krijgt. Door voor dit soort situaties een gevoeligheid te ontwikkelen, ziet u eerder wie in de problemen komt of dreigt te komen.

- #### 2. Stel vast wie er het meeste toe doen om een kantelsituatie de goede kant op te laten kantelen
- Telkens weer is de vraag wie u nodig heeft om voor deze burgers, patiënten, leerlingen, of cliënten, een oplossing te realiseren.

3. Leer de wereld van uw (potentiële) partners begrijpen

Ben niet te veel met uzelf bezig en met wat u nodig heeft. Vraag uzelf eerst en vooral af in welke situatie uw potentiële partners zich bevinden, met welke vragen en problemen zij rondlopen. Naar welke antwoorden en oplossingen zijn zij op zoek?

4. Weet waarom u er voor hen toe doet

Stel vast hoe u anderen kunt helpen. Help hen, voordat u zelf om hulp vraagt. Laat zien dat u er voor hen toe doet.

5. Positioneer uzelf

Toon keer op keer uw passie voor uw maatschappelijke functie en uw doelgroep(en). Zorg dat iedereen die er toe doet weet hoe u hier tegen aankijkt en wat er van u verwacht mag worden. Ben zichtbaar.

6. Beweeg tot samenwerking

Doe er alles aan om anderen te bewegen met u samen te werken. Niemand kan het immers alleen! Gebruik hiervoor de resultaten van de eerste vijf adviezen.

7. Versterk uw eigen en uw gezamenlijke kracht

Reflecteer op uw eigen doen en laten en dat van uw partners. Wees elkaars kritische vrienden. Geef en ontvang feedback. En doe er wat mee!

8. Experimenteer

Was het maar zo eenvoudig en voorspelbaar dat er gestandaardiseerde oplossingen mogelijk zouden zijn. Helaas is dat niet het geval. Elke patiënt, cliënt, burger, of leerling en iedere situatie, bestaat uit een unieke combinatie van factoren. Kantelsituaties zijn zelden simpel. Gevolg is dat u keer op keer zult moeten experimenteren. Hoe meer u vasthoudt aan bekende routines en al vaker bewandelde wegen, des te geringer is uw effectiviteit.

9. Omhels weerstanden en kritische reflecties

Maak werk van weerstanden en kritische reflecties. Ga er van uit dat deze altijd een voor u waardevolle les bevatten. Sta daarvoor open.

10. Stel vast in hoeverre u zelf in de weg staat van een oplossing

Hoe zeker bent u er van dat u alleen maar de goede dingen doet die de gewenste verandering stimuleert? Of staat u zelf zo nu en dan ook gewenste verandering of oplossingen in de weg? Hanteert u voor uzelf en anderen wel dezelfde spelregels?

11. Bewaak uw grens

Uw grote betrokkenheid is een zegen voor alle leden van uw doelgroep die aan u zijn toevertrouwd. Maar uw grote hart voor uw doelgroep maakt ook dat u regelmatig uw eigen grenzen overschrijdt en zo uw gezondheid, welzijn en professionaliteit ondermijnt.

12. Doel!

En altijd weer gaat het er om dat u 'doet' en uzelf niet vastzet in langdurige bespiegelingen en besprekingen.